

TYDZIEŃ 1. WSPÓLNE ZASADY, WSPÓLNA ZABAWA

PONIEDZIAŁEK

ZAPIS W DZIENNIKU	PODSTAWA PROGRAMOWA
EDUKACJA LINGWISTYCZNA Ćwiczenia słuchowe do wierszyka „Głoski”. Poznanie pojęcia głoski i liniatury zeszytu	IV 2, 5, 6, 8
ĆWICZENIA RUCHOWE Zabawy integrujące grupę	I 2, 5, 8; III 5

EDUKACJA LINGWISTYCZNA: ZABAWY SŁUCHOWO-JĘZYKOWE I WSTĘPNA NAUKA PISANIA LITER

Temat: Ćwiczenia słuchowe do wierszyka „Głoski”. Poznanie pojęcia głoski i liniatury zeszytu

Cel ogólny:

- rozwijanie gotowości do nauki czytania i pisania.

Cele operacyjne

Dziecko:

- słucha nagrania wierszyka i odpowiada na pytania dotyczące jego treści;
- słucha nagrania wszystkich głosek i powtarza je;
- poznaje liniaturę: liczy, porównuje i nazywa linie.

Środki dydaktyczne: nagranie wierszyka „Głoski” (CD 1, ścieżka 1); tablica multimedialna; plik „Harmonijne przedszkolaki piszą” (z. 1, s. 1; z CD 7); zeszyty „Harmonijne przedszkolaki piszą” (z. 1, s. 1).

PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Uważne słuchanie wierszyka i powtarzanie głosek (CD 1, ścieżka 1)

Polecenie: *Posłuchajcie uważnie wierszyka, a następnie jak najdokładniej powtarzajcie głoski.*

Głoski¹

Ćwiczmy głoski nieustannie!

Wymawiamy je starannie!

Świat bez głosek? Nie ma mowy!

Oto pomysł nowy!

Powiem teraz wszystkie głoski:

samogłoski i spółgłoski.

Wy zadanie także macie –

pięknie powtarzacie:

a, a, b, c, ć, cz, d, dz, dź, dż, e, e, f, g, h, i, j, k, l, ł, m, n, n, o, p, r, s, ś, sz, t, u, w, y, z, ź, ż.

2. Rozmowa o treści pierwszej zwrotki wierszyka

Nauczyciel czyta pierwszą zwrotkę wierszyka i prowadzi rozmowę dotyczącą jej treści, zadając pytania, np.:

- *O czym jest mowa w wierszyku?*
- *Jak należy wymawiać głoski?*
- *Jak sądzicie, do czego potrzebne są głoski?*
- *Co to znaczy „nieustannie”?*

3. Zabawa ruchowa „Hop, hop, hop!... Stop!”

Dzieci stoją w rozсыpcy, zwrócone twarzą do nauczyciela. Nauczyciel wyjaśnia: *Gdy będę mówić: „Hop, hop, hop!...”, skaczcie w miejscu. Im głośniejsze będę mówił, tym wyżej skaczcie, a im ciszej – tym skaczcie niżej. Gdy usłyszycie: „Stop!”, natychmiast staniecie bez ruchu.* Zabawę należy powtórzyć kilka razy.

4. Słuchanie drugiej zwrotki wierszyka i powtarzanie głosek

Nauczyciel czyta drugą zwrotkę wierszyka, a następnie wypowiada bardzo starannie głoski w takiej kolejności, w jakiej podano je w tekście (można ponownie użyć nagrania). Zadaniem dzieci jest dokładne powtarzanie głosek.

5. Zabawa ruchowa „Hop, hop, hop!... Stop!”

Zabawa przebiega tak, jak w punkcie 3 scenariusza. Dla odmiany przedszkolaki mogą skakać na jednej nodze.

6. Poznanie liniatury. Praca w zeszytach „Harmonijne przedszkolaki piszą” (z. 1, s. 1)

Dzieci siedzą skrzyżnię, przodem do tablicy multimedialnej. Nauczyciel prezentuje liniaturę w ćwiczeniu 1 i ją nazywa. Zadając odpowiednie pytania, prowadzi analizę wzrokową: *Ile tu jest linii? Czy wszystkie linie są takie same? Czym się różnią? Ile jest linii cienkich, a ile grubych?*

¹ Autorką wszystkich wierszyków wykorzystanych w scenariuszach z edukacji lingwistycznej jest Małgorzata Barańska. Większość z nich pochodzi z publikacji: Barańska M., *Lubię głoski, rytm i ruch! Ćwiczenia uwagi słuchowej, koordynacji słuchowo-ruchowej oraz syntezy i analizy słuchowej*, Wydawnictwo Harmonia, Gdańsk 2020.

Gdzie znajdują się cienkie linie? Gdzie znajdują się grube linie? Potem rysuje liniaturę palcem po wzorze i jednocześnie nazywa linie: *cienka, gruba, gruba, cienka*. Powtarza te czynności, a dzieci wykonują ćwiczenie razem z nim, ręką w powietrzu, nazywając linie.

ĆWICZENIA RUCHOWE

Temat: Zabawy integrujące grupę

Najważniejsze zadania:

- nauka reagowania na polecenia nauczyciela;
- nauka zabaw integrujących grupę: „Zgadnij moje imię”, „Jak masz na imię?”, „Masażyki”;
- nauka podań piłki dowolnym sposobem;
- kształtowanie koordynacji wzrokowo-ruchowej;
- zapoznanie z ustawieniem w kole;
- kształtowanie umiejętności współpracy w parach.

Miejsce: sala gimnastyczna lub boisko.

Przybory: szarfy; piłki średniej wielkości.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Część wstępna

1. Zabawa masowa integrująca grupę „Zgadnij moje imię”

Dzieci stoją w rozsypcy. Prowadzący wybiera berka (jedną lub dwie osoby) i daje mu szarfę. Berek goni dzieci po sali. Gdy kogoś złapie, próbuje odgadnąć jego imię. Jeśli odpowie dobrze, przekazuje szarfę złapanej osobie i ona staje się berkiem. Jeżeli berek nie zna imienia złapanego, ten przedstawia się i ucieka dalej. Gdy w grupie jest dużo dzieci, berków może być dwóch lub trzech.

2. Zabawa orientacyjno-porządkowa „Róbcie to, co ja”

Dzieci biegają w rozsypcy w rytm wesołej muzyki. Gdy muzyka przestaje grać, nauczyciel prezentuje ćwiczenie, a dzieci je powtarzają. Kiedy muzyka znowu rozbrzmiewa, dzieci się rozbiegają. Nauczyciel pokazuje kolejno następujące ćwiczenia:

- skręty szyi w prawo i w lewo;
- krążenie prawym, a potem lewym ramieniem w tył;
- skłony tułowia w przód (nogi w rozkroku);
- skłony tułowia w tył (nogi w lekkim rozkroku, dłonie na biodrach);
- obustronne krążenia ramion w tył;
- przysiady z wyciągniętymi rękami;
- obustronne krążenia ramion w przód.

Część główna

1. Zabawa z piłką „Jak masz na imię?”

Dzieci chwytają się za ręce i tworzą koło. Puszczają swoje dłonie i siadają w siadzie skrzyżnym. Nauczyciel podaje piłkę jednemu dziecku, a ono toczy ją do przodu, do innego ćwiczącego,

wymawiając jego imię. Jeśli nie pamięta imienia, osoba, która otrzymała piłkę, przedstawia się, a potem toczy ją do następnego przedszkolaka. W zabawie można wykorzystać dwie piłki jednocześnie.

2. Zabawa rzutna

Dzieci stoją w kole i po jego obwodzie rzucają do siebie piłkę.

Inne warianty zabawy:

- przedszkolaki rzucają sobie jednocześnie dwie piłki – jedna osoba z piłką powinna być mniej więcej naprzeciw drugiej;
- dzieci rzucają piłkę do osób stojących naprzeciw (pamiętając, aby nie kierować jej do kogoś, od kogo ją otrzymały).

3. Zabawa skoczna „Gorąca kula”

Dzieci biegają swobodnie po wyznaczonym polu. Nauczyciel rzuca im pod nogi piłkę – „gorącą kulę”. Dzieci podskakują, aby jej nie dotknąć. W zabawie można wykorzystać więcej piłek, które będą rzucać pomocnicy ustawieni w różnych miejscach.

Część końcowa

1. Zabawa uspokajająca „Masażyki”

Dzieci dobierają się w pary. Siadają skrzyżnie tak, aby jedno widziało plecy drugiego. Nauczyciel mówi np.: *Narysujcie koło*. Każdy przedszkolak rysuje podany kształt na plecach osoby siedzącej przed nim. Po kilku poleceniach prowadzącego dzieci w parach zamieniają się miejscami. Nauczyciel może proponować takie same kształty, ale w innej kolejności.

2. Zbiórka i pożegnanie

WTOREK

ZAPIS W DZIENNIKU	PODSTAWA PROGRAMOWA
EDUKACJA MATEMATYCZNA Z PRZYRODNICZĄ Kształtowanie świadomości własnego ciała i wyznaczanie kierunków od osi ciała	IV 5, 14
NAUKA CZYTANIA Rozmowa o literach. Wprowadzenie terminów: „wielkie litery”, „małe litery”	I 5; IV 4, 7, 12
ZAJĘCIA PLASTYCZNO-KONSTRUKCYJNE Gramy w memory – kolorowanie, wycinanie wzdłuż linii prostych	I 7; III 5, 9; IV 5, 6, 12

EDUKACJA MATEMATYCZNA Z PRZYRODNICZĄ

Temat: Kształtowanie świadomości własnego ciała i wyznaczanie kierunków od osi ciała

Cele ogólne:

- kształtowanie świadomości własnego ciała;
- wyznaczanie kierunków od osi ciała;
- kształtowanie orientacji w przestrzeni.

Cele operacyjne

Dziecko:

- prawidłowo nazywa części swojego ciała;
- zauważa zależność pomiędzy dwiema stronami ciała;
- liczy części swojego ciała;
- potrafi wskazać kierunki od osi ciała: na wprost (przed siebie) i w tył, w górę i w dół.

Środki dydaktyczne: zielona frotka dla każdego dziecka; zeszyty „Harmonijne przedszkolaki myślą i mówią” (z. 1, s. 1, 2); karty do rysowania oburącz (z teczek „Harmonijne przedszkolaki działają”, k. 1–4).

PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Nazywanie części swojego ciała

Dzieci stoją w kole na dywanie. Nauczyciel zapowiada: *Teraz nauczymy się wierszyka „Mamy ręce...”*. Następnie przedstawia rymowankę, ilustrując ruchami jej treść. Przedszkolaki powtarzają ruchy prowadzącego.

Mamy ręce do machania (podnosimy ręce wysoko i machamy w prawo i w lewo).

Mamy nogi do skakania (podskakujemy trzy razy).

Mamy palce do liczenia (wyciągamy ręce do przodu i ruszamy paluszkami).

No, a głowę do kiwania (kiwamy głową: „tak, tak”, „nie, nie”).

Mamy uszy do słuchania (przykładamy otwartą dłoń do ucha i udajemy, że słuchamy).

Mamy nosek do wąchania (wciągamy nosem powietrze).

Mamy oczy do patrzenia (mrużymy oczami).

No i usta do śpiewania: la, la, la, la, la (powtarzamy: „la, la, la...”).

Nauczyciel zwraca uwagę, aby dzieci wykonywały wszystkie ruchy zgodnie z treścią wierszyka. Rymowankę należy powtórzyć trzy razy, aby większość przedszkolaków ją zapamiętała. Prowadzący chwali dzieci za prawidłowe i energiczne wykonanie zadania.

2. Ustalanie liczby wybranych części swojego ciała

Dzieci siedzą w kole na dywanie. Nauczyciel mówi: *Ile mamy rąk? Liczymy: jeden, dwa*. Wskazane dziecko odpowiada: *Mamy dwie ręce*. Nauczyciel zadaje następne pytania: *Ile mamy nóg? Ile mamy oczu? Ile mamy uszu? Ile mamy dziurek w nosie? Ile mamy policzków?* Po każdym pytaniu powtarza: *Liczymy: jeden, dwa*. Przedszkolaki kolejno odpowiadają.

Następnie nauczyciel pyta: *Czy mamy jeszcze jakąś podwójną część ciała? A co jest pojedyncze na naszej twarzy?* Dzieci odpowiadają np.: *czoło, nos, usta, broda*. W odpowiedzi na pytanie prowadzącego: *Co jest pojedyncze na naszym ciele?* przedszkolaki podają swoje propozycje.

3. Ustalanie stron ciała

Na początku tego ćwiczenia nauczyciel i przedszkolaki powtarzają wierszyk „Mamy ręce...”, ilustrując ruchami jego treść. Potem dzieci siadają w kole na dywanie. Nauczyciel prosi o uwagę i zadaje pytanie: *Kto wie, jak jeszcze możemy podzielić części naszego ciała?* Dzieci przedstawiają swoje propozycje, np.: *na to, co mamy na głowie: oczy, uszy, włosy; na to, co mamy na nogach: stopy, pięty, kolana, uda; na to, co mamy z przodu: brzuch, twarz, kolana; na to, co mamy z tyłu: plecy, pępek, włosy*. Przedszkolaki nazywają odpowiednio wszystkie części ciała. Nauczyciel nakierowuje dzieci na obserwację, że nasze części ciała znajdują się po różnych jego stronach.

Następnie pyta: *Kto wie, która jego ręka jest prawa?* Ustala z każdym dzieckiem, która ręka jest prawa, i prosi, aby wszystkie przedszkolaki ją podniosły. To samo robi z lewą ręką. Pyta: *Co mamy jeszcze z prawej bądź lewej strony?* Dzieci podają swoje propozycje, np.: *nogi, oczy, uszy, ramiona, łokcie, kolana, boki ciała*. Nauczyciel postępuje podobnie jak w przypadku określania prawej i lewej ręki.

4. Zaznaczanie lewej strony ciała

Nauczyciel jeszcze raz przypomina dzieciom, która ręka jest lewa. Zapowiada, że teraz ją zaznaczy. Rozdaje przedszkolakom frotki i poleca: *Podnieście wysoko lewą rękę. Teraz włóżcie frotkę na tę rękę. Jeszcze raz podnieście lewą rękę. Pomachajcie lewą ręką. Poklepcie lewą ręką podłogę*. Nauczyciel zwraca uwagę, aby wszystkie przedszkolaki prawidłowo zaznaczyły lewą rękę.

Mając wciąż zaznaczone lewe ręce, dzieci wykonują podobne ćwiczenie z prawymi rękami. Nauczyciel pyta: *Kto wie, gdzie ma swoją prawą rękę?* Chętne osoby odpowiadają i pokazują. Następnie prowadzący poleca: *Podnieście wysoko prawą rękę. Pomachajcie prawą ręką. Poklepcie prawą ręką podłogę. Dotknijcie prawą ręką nosa*. Na koniec warto powtórzyć wierszyk „Mamy ręce...”.

5. Praca w zeszytach „Harmonijne przedszkolaki myślą i mówią” (z. 1, s. 1, 2)

Nauczyciel wyjaśnia sposób wykonania zadań. Kontroluje pracę dzieci, poprawia ułożenie narzędzia do pisania itp.

6. Praca z kartami z teczek „Harmonijne przedszkolaki działają” (k. 1–4)

Karty do rysowania oburącz można traktować jako zabawę, trening podczas zajęć popołudniowych, w zależności od tempa pracy dzieci.

NAUKA CZYTANIA

Temat: Rozmowa o literach. Wprowadzenie terminów: „wielkie litery”, „małe litery”

Cel ogólny:

- rozwijanie gotowości do nauki czytania.

Cele operacyjne

Dziecko:

- poznaje terminy: „małe litery”, „wielkie litery”;
- rozmawia na temat liter, odwołując się do swoich doświadczeń;
- słucha piosenki „Litery są wokół nas”, z uwagą przyglądając się kolejnym literom.

Środki dydaktyczne: plansze: „Wielkie litery drukowane” oraz „Małe litery drukowane”; wskaźnik; nagranie wersji wokalnoinstrumentalnej piosenki „Litery są wokół nas” (CD 5, ścieżka 1).

PRZEBIEG ZAJĘĆ**Część wspólna****1. Praca przed tablicą**

Dzieci siedzą skrzyżnie przed tablicą, na której znajdują się dwie plansze z literami drukowanymi – małymi oraz wielkimi. Nauczyciel pyta: *Co widzicie przed sobą? Czy litery na obu planszach są takie same?* Wskazuje kolejno obie plansze i mówi: *Te litery nazywają się „małe”. Te litery nazywają się „wielkie”. Do czego są potrzebne litery? Rozejrzyjcie się wokół siebie; powiedzcie, gdzie widzicie litery, i pokażcie je. Czy kiedy idziemy ulicą, to możemy je zobaczyć? Gdzie jeszcze można je spotkać? Czy na świecie jest dużo liter? Następnie zapowiada: Posłuchajcie piosenki o literach. Gdy będziemy jej słuchać, będę pokazywać litery. Dziś użyję planszy z małymi literami.* Włącza nagranie piosenki „Litery są wokół nas” i w odpowiednich momentach wskazuje wszystkie litery na planszy.

Litery są wokół nas

Słowa: Małgorzata Barańska

Muzyka: Artur Sekura

Piękne litery są wokół nas.

Czytać litery już nadszedł czas.

*Żeby poznać je dokładnie,
zaśpiewamy bardzo ładnie,*

że litery są wokół nas.

a, q, b, c, ć, d, e, ę, f, g, h

Te litery są wokół nas.

i, j, k, l, ł, m, n, ó, o, ó, p

Te litery są wokół nas.

r, s, ś, t, u, w, y, z, ź, ż

Te litery są wokół nas.

ch, ci, cz, dz, dzi, dź, dż, ni, rz, si, sz, zi

Piękne litery są wokół nas.

2. Zabawa ruchowa

Dzieci siedzą skrzyżnie. Nauczyciel dzieli je na dwie grupy: „małe litery” i „wielkie litery”. Wyjaśnia: *Pewnego razu litery z książki z wierszami poszły na łąkę. Słuchajcie uważnie i róbcie to, co usłyszycie.* Następnie podaje różne hasła, np.: *Małe litery biegają! Wielkie litery skaczą obunóż! Małe litery skaczą na jednej nodze!* Hasła powinny się często zmieniać. Dzieci, których hasło nie dotyczy, siedzą skrzyżnie.

Część indywidualna

Nauczyciel przez chwilę rozmawia z tymi przedszkolakami, które są szczególnie zainteresowane literami. Mogą one np. pokazać na planszach te litery, które potrafią przeczytać. Prowadzący zwraca uwagę, aby dzieci prawidłowo czytały litery oznaczające spółgłoski, bez elementu wokalicznego -y, -i.

ZAJĘCIA PLASTYCZNO-KONSTRUKCYJNE

Temat: Gramy w memory – kolorowanie, wycinanie wzdłuż linii prostych

Cele ogólne:

- rozwijanie uwagi dowolnej, spostrzegania, myślenia i pamięci;
- rozwijanie małej motoryki;
- rozwijanie umiejętności współpracy w parach.

Cele operacyjne

Dziecko:

- słucha wyjaśnień nauczyciela;
- spostrzega podobieństwa i różnice w trzelementowych układach figur;
- koloruje według wzoru;
- wycina wzdłuż linii prostych;
- poznaje i stosuje zasady gry w memory.

Środki dydaktyczne:

- dla nauczyciela: tablica multimedialna, karta A z pliku „Harmonijne przedszkolaki działają” (z CD 7);
- dla każdego dziecka: karta A z teczki „Harmonijne przedszkolaki działają”, kredki ołówkowe, nożyczki.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Część wspólna – wyjaśnienie zadania

Przedszkolaki siedzą skrzyżnie. Nauczyciel prezentuje na tablicy multimedialnej kartę z grą memory. Odpowiednimi pytaniami zwraca uwagę dzieci na to, co zawierają poszczególne kartoniki, np.: *Po ile klocków jest na każdym kartoniku? Czy klocki są takie same? Czym się różnią? Czy są tak samo ułożone?* Wyjaśnia, że kartonikami można zagrać w memory, więc

każdy z nich musi mieć identyczną parę. Obrazki na kartonikach należy pokolorować zgodnie ze wzorem, a potem je wyciąć. Strzałki pokazują, gdzie jest dół każdego kartonika.

Część indywidualna – wykonanie zadania:

- przygotowanie karty A, kredek ołówkowych i nożyczek;
- kolorowanie klocków na kartonikach do memory według wzorów;
- wycinanie kartoników wzdłuż linii;
- uporządkowanie miejsca pracy.

Gra w memory

Dzieci grają po dwoje jednym kompletem kartoników. Wykonują następujące czynności:

- tasują kartoniki;
- układają je na stole rewersami do góry;
- odkrywają na przemian po dwa kartoniki, porównują je i zabierają parę lub odkładają kartoniki na miejsce, jeśli te nie stanowią pary;
- po zakończeniu gry liczą zebrane pary i porównują ich liczbę.

ŚRODA

ZAPIS W DZIENNIKU	PODSTAWA PROGRAMOWA
EDUKACJA JĘZYKOWA Z PRZYRODNICZĄ Od czego zależy, jak będziemy się czuć w naszej grupie? Historyjka obrazkowa o Igorze, Gosi, Poli i Bogusiu	I 5; II 1, 2; III 8, 9; IV 2, 5, 6
NAUKA CZYTANIA Liczenie rzędów liter na planszach. Utrwalanie terminów: „wielkie litery”, „małe litery”	I 5; IV 4, 7, 12, 15
UMUZYKALNIENIE Zabawy z piosenką „Kłaśnij, tupnij, raz i dwa!”	I 5; III 5; IV 7

EDUKACJA JĘZYKOWA Z PRZYRODNICZĄ

**Temat: Od czego zależy, jak będziemy się czuć w naszej grupie?
Historyjka obrazkowa o Igorze, Gosi, Poli i Bogusiu**

Cele ogólne:

- rozwijanie uwagi dowolnej, spostrzegania, myślenia i mowy;
- rozwijanie umiejętności współpracy w grupie.

Cele operacyjne

Dziecko:

- słucha wyjaśnień nauczyciela;
- odpowiada na pytania nauczyciela;
- opowiada treść historyjki;

- spostrzega związki przyczynowo-skutkowe;
- inscenizuje treść poznanej historyjki;
- naśladuje ruchy wykonywane przez inne dziecko;
- zwraca uwagę na emocje własne i innych osób.

Środki dydaktyczne: tablica multimedialna; plik „Harmonijne przedszkolaki myślą i mówią” (z. 1, s. 3; z CD 7).

PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Zabawa „Witam cię, witam!”

Dzieci spacerują po sali. Na sygnał zatrzymują się. Stają naprzeciw siebie, podają sobie prawe dłonie i mówią: „Witam cię, witam i o zdrowko pytam!”. Zabawę należy powtórzyć kilka razy.

2. Wspólne opowiadanie historyjki obrazkowej

Przedszkolaki siedzą przed tablicą multimedialną. Przyglądają się historyjce obrazkowej ze s. 3 zeszytu 1 „Harmonijne przedszkolaki myślą i mówią”. Nauczyciel przedstawia jej bohaterów: *Dziewczynka z kitkami ma na imię Pola. Pokażcie Polę. Wskażcie Igora. To jest ten chłopiec, który stoi z dala od innych. Drugi chłopiec ma na imię Boguś. Pokażcie go. Opiszcie, jak wygląda Gosia.* Następnie prosi, aby dzieci opowiedziały historyjkę. Wykorzystuje pytania pomocnicze zawarte w poleceniu do niej.

3. Zabawa „Lustro”

Nauczyciel dzieli przedszkolaków na dwie równoliczne grupy: „lustra” i dzieci. Każde dziecko staje przed „lustrem”. Pokazuje ruchem miłe zachowania, np. unoszenie kciuka, przytulanie, kiwanie ręką na powitanie, a „lustro” te ruchy „odbija”. Po chwili dzieci zamieniają się rolami.

4. Wspólne sformułowanie podstawowych zasad obowiązujących w grupie

Wszyscy siedzą w kole. Nauczyciel pyta: *Od czego zależy, czy wszyscy w naszej grupie będą się czuli dobrze? Co wolno robić w sali przedszkolnej? Czego nie należy robić?* Dzieci wspólnie z prowadzącym formułują podstawowe zasady obowiązujące w grupie.

5. Inscenizowanie historyjki o Gosi, Poli, Bogusiu i Igorze

Kilkoro chętnych przedszkolaków inscenizuje obejrzaną i opowiedzianą historyjkę obrazkową. Dzieci mogą rozbudować i zmodyfikować jej treść.

NAUKA CZYTANIA

Temat: Liczenie rzędów liter na planszach. Utrwalanie terminów: „wielkie litery”, „małe litery”

Cel ogólny:

- rozwijanie gotowości do nauki czytania.

Cele operacyjne

Dziecko:

- utrwała terminy: „wielkie litery”, „małe litery”;
- słucha piosenki „Litery są wokół nas”, z uwagą przyglądając się kolejnym literom;
- wiąże głoski z odpowiadającymi im literami.

Środki dydaktyczne: plansze: „Wielkie litery drukowane” oraz „Małe litery drukowane”; wskaźnik; nagranie wersji wokalnie-instrumentalnej piosenki „Litery są wokół nas” (CD 5, ścieżka 1).

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Część wspólna

1. Praca przed tablicą

Dzieci siedzą skrzyżnie przed tablicą z planszami przedstawiającymi litery drukowane – małe oraz wielkie. Nauczyciel mówi: *Kto pokaże planszę, na której są małe litery? Jak nazywają się litery na drugiej planszy? Policzę, w ilu rzędach zapisano małe litery.* Płynnym ruchem wskazuje kolejne rzędy na planszy z małymi literami i głośno je liczy wspólnie z dziećmi. Następnie chętny przedszkolak pokazuje kolejne rzędy na drugiej planszy, a wszyscy pozostali wraz z prowadzącym głośno je liczą. Nauczyciel zapowiada: *Posłuchacie piosenki „Litery są wokół nas”. Dzisiaj użyję planszy z wielkimi literami. Patrzcie uważnie. Możecie również śpiewać.* Włącza nagranie i w odpowiednich momentach wskazuje wszystkie litery na planszy.

Litery są wokół nas

Słowa: Małgorzata Barańska

Muzyka: Artur Sekura

Piękne litery są wokół nas... (zob. s. 25–26)

2. Zabawa ruchowa

Dzieci siedzą skrzyżnie. Nauczyciel dzieli je na dwie grupy: „wielkie litery” i „małe litery”. Tłumaczy: *Litery z książki o zwierzętach bawiły się w naśladowanie zwierząt. Słuchajcie uważnie i róbcie to, co usłyszycie.* Następnie podaje hasła, np.: *Wielkie litery chodzą jak niedźwiedzie! Małe litery skaczą jak żabki! Wielkie litery chodzą tyłem jak raki!* Polecenia należy często zmieniać.

Część indywidualna

Nauczyciel przez chwilę rozmawia o literach z zainteresowanymi dziećmi. Zachęca je do czytania dowolnych liter z plansz. Zwraca uwagę, aby prawidłowo czytały litery oznaczające spółgłoski – bez elementu wokalicznego -y, -i.

UMUZYKALNIENIE (Z ELEMENTAMI LOGORYTMIKI)

Temat: Zabawy z piosenką „Kłaśnij, tupnij, raz i dwa!”

Kłaśnij, tupnij, raz i dwa!²

Słowa: Małgorzata Barańska

Muzyka: Stefan Gąsieniec

Kłaśnij, tupnij, raz i dwa!

Najpierw ty, a potem ja.

² Barańska M., *Kłaśnij, tupnij, raz i dwa!*, [w:] M. Barańska, *Kłaśnij, tupnij, raz i dwa! Zabawy ze śpiewem*, Wydawnictwo Harmonia, Gdańsk 2012, s. 80.

*Klasnę, tupnę, raz, dwa, trzy!
Najpierw ja, a potem ty!*

*Razem sobie poklaszczemy,
razem sobie potupujemy,
zakręcimy się wokół,
będzie nam wesoło!*

Cele ogólne:

- wypracowanie właściwej reakcji słuchowo-ruchowej na określony sygnał (zaproszenie i zakończenie zajęć);
- usprawnienie narządów mowy (rozgrzewka);
- zapoznanie dzieci z piosenką „Kłaśnij, tupnij, raz i dwa!”;
- usprawnienie koordynacji słuchowo-ruchowej;
- ćwiczenia inhibicyjno-incytycyjne;
- ćwiczenie współpracy w parach i w grupie;
- kształcenie poczucia tempa i akcentu.

Środki dydaktyczne: nagranie piosenki „Kłaśnij, tupnij, raz i dwa!” w wersji wokalnoinstrumentalnej oraz instrumentalnej (CD 5, ścieżki 7, 8); trójkąt; gwizdek; kartki; ołówki; ilustracja do piosenki do kolorowania dla każdego dziecka (z CD 7).

PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Zaproszenie do zajęć (s. 12)

2. Rozgrzewka buzi, gardła, uszu i całego ciała (s. 12)

3. Aktywne słuchanie piosenki

Podczas słuchania dzieci siedzą skrzyżnię i wykonują dowolne ruchy głową, rękoma i tułowiem. Nauczyciel rozmawia z przedszkolakami o treści utworu. Pyta: *Ile osób śpiewa w piosence? Co te osoby robią? Do ilu liczą? Ile jest zwrotek w piosence?*

4. Ćwiczenie muzyczno-ruchowe do piosenki – koordynacja słuchowo-ruchowa

Dzieci wstają. Po raz kolejny słuchają piosenki (dwa razy pod rząd). W trakcie pierwszej zwrotki łączą się w pary, a w czasie drugiej zwrotki chodzą w rozsypce.

5. Ćwiczenie inhibicyjno-incytycyjne

Nauczyciel odtwarza piosenkę w wersji instrumentalnej. Dzieci maszerują w miejscu zgodnie z tempem utworu. Gdy przedszkolaki usłyszą gwizdanie, stają na jednej nodze i stoją tak długo, jak słyszą gwizd. Następnie maszerują dalej. Prowadzący gwizdza kilka razy w trakcie muzyki.

6. Ćwiczenie słuchowe – poczucie tempa, reakcja na akcent

Dzieci siedzą w kole. Słuchają utworu. Nauczyciel klaszcze na każde „raz” w piosence. Dzieci na każde „raz” uderzają dłońmi o podłogę.

7. Zakończenie zajęć (s. 13)

Scenariusz realizowany jest dwa razy w tygodniu. Oprócz stałych modułów, można wymienić wykorzystywać inne ćwiczenia. Ich propozycje znajdują się poniżej. Zaleca się też codzienne zaśpiewanie piosenki i wykonanie jednego, dowolnego, ćwiczenia ze scenariusza.

1. Nauczyciel włącza wersję wokalnie-instrumentalną utworu. Dzieci śpiewają piosenkę.
2. Nauczyciel włącza wersję instrumentalną utworu. Dzieci śpiewają piosenkę.
3. Dzieci ilustrują piosenkę ruchem – zgodnie z jej treścią.
4. Dzieci bawią się w trakcie słuchania piosenki – rękoma (np. pstrykanie palcami, pocieranie dłoni, łączenie po kolei palców) lub nogami (np. szuranie, chodzenie głośno i cicho).
5. Dzieci stoją w parach twarzami do siebie i klaszczą w dłonie drugiej osoby na każde „raz”.
6. Dzieci odrysowują swoje dłonie i stopy na papierze. Porównują ich wielkość u wszystkich przedszkolaków w grupie.
7. Dzieci kolorują ilustrację do piosenki.

CZWARTEK

ZAPIS W DZIENNIKU	PODSTAWA PROGRAMOWA
EDUKACJA LINGWISTYCZNA Ćwiczenia słuchowe do wierszyka „Głoski”. Utrwalenie pojęcia głoski. Nauka rysowania kresek pionowych w liniaturze	IV 2, 5, 6, 8
ZAJĘCIA PLASTYCZNO-KONSTRUKCYJNE Nasze wspólne zabawy – rysowanie kredkami świecowymi	I 7; III 8; IV 5, 6, 9
ĆWICZENIA RUCHOWE Zabawy integrujące grupę – powtórzenie	I 2, 5, 8; III 5

EDUKACJA LINGWISTYCZNA: ZABAWY SŁUCHOWO-JĘZYKOWE I WSTĘPNA NAUKA PISANIA LITER

**Temat: Ćwiczenia słuchowe do wierszyka „Głoski”. Utrwalenie pojęcia głoski.
Nauka rysowania kresek pionowych w liniaturze**

Cele ogólne:

- rozwijanie gotowości do nauki czytania i pisania;
- poznawanie prawidłowego sposobu kreślenia elementów liter: kierunku i kolejności ruchów ręki.

Cele operacyjne

Dziecko:

- słucha nagrania wierszyka;
- poznaje znaczenie słowa „głoska”;
- słucha nagrania wszystkich głosek i powtarza je;
- utrwała znajomość liniatury;
- wykonuje ćwiczenia grafomotoryczne: rysuje linie pionowe w liniaturze.